

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 12. november 2021

Sag 83/2020,

sag 84/2020,

sag 85/2020

og

sag 86/2020

(1. afdeling)

Altor Fund II GP Limited

og

OW Lux S.à r.l.

(advokat Tomas Ilsøe Andersen og advokat Rune Derno for begge)

Altor Equity Partners A/S,

(advokat Christian Sinding)

A

og

B

(advokat Søren Juul og advokat Morten Boe Jakobsen for begge)

og

Deloitte Statsautoriseret Revisionspartnerselskab

(advokat Henriette Gernaa)

mod

O.W. Supply & Trading A/S under konkurs

og

O.W. Bunker & Trading A/S under konkurs

(advokat Søren Halling-Overgaard, advokat Birgitte Sølvkær Olesen og advokat Thomas Bøgelund Norvold for begge)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 14. afdeling den 31. marts 2020 (B-634-18).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Thomas Rørdam, Jens Peter Christensen, Michael Rekling, Oliver Talevski og Lars Apostoli.

Sagen er behandlet skriftligt, jf. retsplejelovens § 387.

Påstande

Appellanterne, Altor Fund II GP Limited, OW Lux S.à r.l., Altor Equity Partners A/S, A, B og Deloitte Statsautoriseret Revisionspartnerselskab, har nedlagt påstand om, at de af landsretten tilkendte sagsomkostninger for hver af appellanterne forhøjes.

De indstævnte, O.W. Supply & Trading A/S under konkurs og O.W. Bunker & Trading A/S under konkurs, har påstået stadfæstelse.

Anbringender

Appellanterne har anført navnlig, at landsrettens afgørelse om sagsomkostninger bør ændres, idet der ikke er tilkendt dem et passende beløb til dækning af udgifter til advokatbistand, jf. retsplejelovens § 316, stk. 1. Under hensyn til, at sagens værdi udgør 800 mio. kr., er det nødvendigt at forhøje sagsomkostningsbeløbet væsentligt for at leve op til lovens forudsætninger om dækning for et meget højt salær i sager af denne kategori og for at undgå urimelig afstand mellem de tilkendte sagsomkostninger og de faktiske udgifter til advokatbistand.

Efter sagens værdi og karakter samt arbejdets omfang og det ansvar, der var forbundet med sagens førelse, er et passende beløb til dækning af hver af appellanternes udgifter til advokatbistand på ikke under 3½ mio. kr.

Inden spørgsmålet om afvisning blev udskilt til særskilt behandling og afgørelse i medfør af retsplejelovens § 253, blev sagen sambehandlet med de øvrige sager i sagskomplekset vedrørende O.W.Bunker-koncernen, også for så vidt angår de materielle spørgsmål, jf. retsplejelovens § 254. Arbejdet med sagen har derfor ikke udelukkende drejet sig om formalitetsspørgsmålet om udstykning og litispændensvirkning mv. Tidsforbruget på behandlingen af de

materielle spørgsmål må derfor fordeles på alle sagerne i sagskomplekset i tiden frem til udskillelsen af spørgsmålet om afvisning. Komplexiteten af de materielle spørgsmål i sagen afspejles i processkrifterne, bl.a. stævningen på 588 sider med bilag på i alt mere end 10.000 sider. Hertil kommer, at sagen verserede over en periode på knap 2½ år.

Det er ikke relevant for udmålingen af sagsomkostninger, at advokaterne for appellanterne koordinerede deres indlæg for landsretten.

Ved prøvelsen af landsrettens omkostningsafgørelse skal Højesteret ikke alene foretage en vurdering af, om landsretten har fastsat et korrekt omkostningsbeløb inden for et givent spænd. Højesteret skal derimod selv foretage en fornyet selvstændig vurdering af de relevante forhold og på den baggrund udmåle et passende omkostningsbeløb.

De indstævnte har anført navnlig, at landsretten ved omkostningsfastsættelsen har udøvet et sagligt og velbegrundet skøn under inddragelse af alle relevante parametre, herunder sagens omfang og karakter, det udførte arbejde og appellanternes mulighed for at koordinere deres indsats. Der er ikke grundlag for at foretage en anden vægtning af disse parametre end den, som landsretten har foretaget, og der er derfor heller ikke grundlag for at tilsidesætte landsrettens skøn over et passende beløb til dækning af appellanternes udgifter til advokatbistand.

Landsretten udskilte formalitetsspørgsmålet om afvisning, jf. retsplejelovens § 253, og sagen angik herefter alene dette spørgsmål. Delhovedforhandlingen blev gennemført på en enkelt retsdag uden afhøring af parter eller vidner og uden prøvelse af sagens realitet. Hertil kommer, at det var de indstævntes advokater, som stod for koordinering samt udarbejdelse af ekstrakt og materialesamling, og at appellanterne havde koordineret deres procedureindlæg for landsretten og i vid udstrækning henviste til hinandens procedureindlæg, der alle angik én og samme formalitetsindsigelse.

Højesterets begrundelse og resultat

Ved landsrettens dom af 31. marts 2020 skete der afvisning af den sag, som O.W. Supply & Trading A/S under konkurs og O.W. Bunker & Trading A/S under konkurs havde anlagt mod Altor Fund II GP Limited, OW Lux S.à r.l., Altor Equity Partners A/S, A, B og Deloitte Statsautoriseret Revisionspartnerselskab. Konkursboerne blev dømt til at betale sagsomkostninger

til dækning af udgifter til advokatbistand med 75.000 kr. til hver af de sagsøgte Altor Fund II GP Limited, OW Lux S.à r.l., A og B og med 90.000 kr. til hver af de sagsøgte Altor Equity Partners A/S og Deloitte Statsautoriseret Revisionspartnerselskab.

I sagen, hvor flere af parterne var repræsenteret af de samme advokater, havde konkursboerne nedlagt påstand om, at de sagsøgte skulle betale 800 mio. kr. til dem. Et formalitetsspørgsmål om afvisning af sagen som følge af litispændensvirkning mv. af en tidligere anlagt sag mod de samme sagsøgte på samme grundlag var blevet udskilt til særskilt behandling og afgørelse i medfør af retsplejelovens § 253, og landsrettens dom er derfor begrænset til en afgørelse om dette formalitetsspørgsmål.

For Højesteret angår sagen alene spørgsmålet om sagsomkostninger for landsretten til dækning af de sagsøgtes udgifter til advokatbistand.

Som anført i bl.a. Højesterets dom af 26. oktober 2020 (UfR 2021.215) må omkostninger til dækning af udgift til advokatbistand i sager om meget store værdier fastsættes skønmæssigt efter en vurdering af, hvad der kan anses for rimeligt, også under hensyn til sagens omfang og karakter. Der må i den forbindelse tages hensyn til både arbejdets omfang og det ansvar, der er forbundet med sagens førelse, ligesom der i en sag med flere sagsøgte må lægges vægt på, i hvilket omfang de sagsøgte har haft mulighed for at koordinere deres arbejde under såvel sagens forberedelse som hovedforhandlingen. Efter Højesterets dom af 23. april 2013 (UfR 2013.2103) skal der også tages hensyn til, om der alene har været delforhandling om et formalitetsspørgsmål.

Det fremgår af landsrettens dom, at sagsomkostningerne til dækning af udgifter til advokatbistand er fastsat skønmæssigt ud fra en vurdering af, hvad der efter sagens omfang og karakter samt arbejdets omfang og det ansvar, der er forbundet med sagens førelse, skønnes rimeligt. Der er endvidere taget hensyn til, at de sagsøgte, der er repræsenteret af samme advokat, har haft mulighed for at koordinere deres arbejde.

Delforhandlingen for landsretten angik som nævnt alene formalitetsspørgsmålet om afvisning, og landsretten har fastsat sagsomkostningerne ved et skøn i overensstemmelse med de ovenfor nævnte relevante kriterier for omkostninger til dækning af udgifter til advokatbistand i

sager om meget store værdier, jf. retsplejelovens § 316, stk. 1, 2. pkt. Højesteret finder ikke grundlag for at tilsidesætte landsrettens skøn.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens omkostningsafgørelse.

Under hensyn til, at ankesagen har været begrænset til spørgsmålet om sagsomkostninger, og under hensyn til den begrænsede arbejdsindsats, der har været forbundet hermed, fastsættes sagsomkostningerne for Højesteret som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Landsrettens afgørelse om sagsomkostninger stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal Altor Fund II GP Limited, OW Lux S.à r.l., Altor Equity Partners A/S, A, B og Deloitte Statsautoriseret Revisionspartnerselskab hver især betale 2.500 kr. til O.W. Supply & Trading A/S under konkurs og 2.500 kr. til O.W. Bunker & Trading A/S under konkurs.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afgivelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.